

הריני נזיר פרק שני נזיר

יא.

עין משפט נר מצוה

ד א מיי פ"א מהלכות
מדות הלכה ואי סמך
לכלל זמן:
ה ב מיי שם הלכה יב:
ו ג מיי שם הלכה יג:
ז ד מיי שם הלכה יד:
ח ה מיי שם הלכה טו:
ט ו מיי שם הלכה יז:

הגהות התוספות

1. ז"ל אחרי. 2. ז"ל על
מנת גלגל. 3. ז"ל ומימותו.
4. ז"ל המירו לו. ועי' ב"ר.
5. מניית משום הכי ממקו.
6. ז"ל המירות. 7. כ"סא
8. דע שבהגהת
ה"מ"ט שביצא ה"ר
רשב"א ז"ל צ"ל צ"ל לא
שימא לא לפוסקו שיש
נדרשי מירות ושבוש אבל
להגיקא ספקים שלפניו
אין לה מקום ללז.

פ"ה הרא"ש

מזוג לו את הכוס ואמר
הריני נזיר ממנו ה"ו נזיר
ואפי' לרש דאמר עד
שיירי מכולן הכא מודה
כיון דלא הוכיז בהדיא יין
דלא גרע מדרות נזירות:
וכ"ת לימא הכי סבר מייית'
[ל] אחרינא ומציעו לי
שכן דרך להפציר בשיכור
להוסיף על שכרותו. אבל
אין דרך להפציר כי"כ
בארם שאינו שכור הלכך
אם אין דעתו לנזיר [הור"ל]
לומר הרי עלי קרבן: ה"ו
רבנן נזיר ואסור בכלין.
למעמיהו דאמר ליעיל
אפילו לא נדר אלא מן
החובתים נזיר מכולן: אבל
איני יודע שהנזיר אסור
בין ואינו מקבל עלי
ליאסור בין. וי"ל דלא
זו אף זו קנין דרישא
שהוא יודע שנזיר אסור
בין ודאי אמרינן דאין
נזיר לחצאין ואסור בכלין
אבל בספסוף הו"י כמו נזיר
כעשות דאילו היה יודע
שהנזיר אסור בין לא היה
מקבל נזירות: אבל סבור
היינו שחכמים מתירים
וכו. ס"ד דה"ק סבור
היינו שחכמים מתירים
לי אף אם הייתי מקבלו
ולכך אינו מקבלו עליה
ולכך אינו פריך בגמ' והא
אמרת רישא אמר ר"ש
מירוש' שמוס' דהיה מתנה
על מה שכתוב בתורה
כחוק דמי וכו' היכי דבהיך
לא הו' נזיר ע"מ נמי
לא הו' נזיר: תניא כותיה
דרבינא וכו' מפני שהמתנה
כ"ש מ"ש בתורה והיינו
בר"ש דאי לרבנן אפילו
אמר חוק מן יין הו' נזיר:
והא אמרת רישא אסור
וה"ש מתיר ר"ש שבשעת
ניזירותו לא קיבל עליו יין.

א) מסוב מן הלך הג"ה ח"ל
שמעט שהלוקח נא דקדוק
וק' ה' ממלכו הריני מיר
ע"מ וכו' וכו' וכו' לפי מה
שכתב הרא"ש ז"ל פ"ק
נדרים והביאו מן ז"ל כ"ד
סימן ר"י דגם נדרים
אפ"כ נשבע טוב שמעט המאכל
אפי' תאמר נקט מלמדה משום
דח"ו מתנה ע"מ' בתורה ומיפוק ליה דה"ל מעשה קודם לתנאי. ר"ש [אינו מוכרז ועיין היטב בגמ' בפ"ו ארבעת ה"ד"]

הריני נזיר ממנו. פי' נזיר מן הכוס הרי זה נזיר פי' כל דין נזירות
עליו: **מעשה באשה אחת ואמרו חכמים לא נתכוונה**
זו אלא לומר הרי עלי כוס זה בקרבן. ולא נאסרה אלא כלומר כוס בלבד
וצגמ' פריך מעשה לקסור: **ואם**

מתני' אמרו חכמים. כיון דשיכורה היא ואינה זקוקה לשמיה נראין
הדברים שלא נתכוונה זו לקבל עליה אזהרה לנשם נזירות אלא לומר יאסר
עלי כוס זה בקרבן ואינה אסורה אלא בכוס יין זה בלבד: **גמ'** וי"ט.
אי לא (א) דנתכוונה לקבל עליה נזירות אלא להיות נזורה ממנו לימא
הכי שבאי ליטנא (ב) הרי הוא עלי קרבן
להכי הוא דלא אמרה הכי דכברה אי
אמינא הכי סבירה להו שלא אסרתי
עלי אלא כוס זה בלבד ומיימו לי כוס
אחרינא ואמרי לי אשתי וקא' מנצערין לי
ג' דשמויי אלא ולא מנינא למשתי לי
א אימנאלהו שבאי ליטנא דפסיקנא להו
מילתא דהואי אסירא נמי כנסא אחרינא
ותו לא מיייתין לי. ומעשה נמי בצלשה כו':
מתני' הריני נזיר על מה שאהא
שופא יין. דוקוביל עלי על מה שאהא:
הרי זה נזיר ואסור כדון. שכל דקדוקי
נזירות עליו: **אבל אם אמר יודע אני**
שיש נזיר. בעולם ואיני יודע שניזר אסור
ביין ואמר הריני נזיר הרי זה אסור
כדון. והיינו רבנן (א) דאמרי אפילו
לא ה' נזיר אלא מחד מיינייהו הו'
נזיר כדולס: **על מה שמעון מסיר.**
הדואיל שלא קיבל עליו אלא חלי
הנזירות שלא היה יודע שהנזיר אסור
ביין הרי זה מותר כדון ור' שמעון
למעמיה דלמרי' אינו אסור עד שיזיר
מכולן: **ואם אמר יודע אני שניזר אסור**
ביין אבל סבור הייתי. כשהורתי מן
היין שיהיו חכמים מתירין לי מפני שאני
יכול לחיות בבלא יין: **אם יודע אני**
שהנזיר אסור לקבול מתי וכהקצנתי
עלי נזירות סבור הייתי שיהו חכמים
מתירין לי מפני שאומנותי לקבול מתיס
הרי זה מותר דלגלגלי מילתא למפרע
דנעתיקא לא קיבל עליה נזירות מיין
ומטומאת מתיס ולא קיבל עליו אלא
חלי נזירות: **ור"ש אומר.** טעמא
מ' מפרש בגמ': **גמ'** וליפלוג נמי
ר"ש ברישא. כי הכי נזירות דלא חייל
ולאודע אני שיש נזירות דלא חייל
עליה נזירות משום דלא קיבל כל דקדוקי
נזירות: **תלוק היה ר"ש אף בראשונה.**
(א) ד' דלראשונה נמי קאמר ר"ש
ט' כיון דאמר על מנת שאהא שופא
ביין ומייטמא ז' למת לא נדר אלא
במתלמת לבד ור"ש לטעמיה דאמר
אינו נזיר עד שזיר מכולן: **רבינא דאמר**
ברישא ודאי לא פליג ר"ש. דאילו התם כיון דאמר הריני נזיר קיבל עליו
כל תורת נזיר והאי דאמר ע"מ הו' ליה למתנה על מה שכתוב
בתורה (ו) ואין בתנאו כלום והוה ליה נזיר גמור דהו' ליה כמי שאמר
על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה שאין בתנאו כלום לזיתא
לה בכולן (ז): **ורבינא אמר לך.** ברישא נמי פליג ר"ש דהאי ע"מ כחוק
דמי כיון דקבל עליו נזירות במקפת לא הו' מתנה על מה שכתוב
בתורה דאילו לגבי מאן דאמר ע"מ שאין לך עלי ט' ט' ט' ט' ט'
כסות ולא עונה לא קיבל עליו כלום אבל הכא קבל עליו במקפת ומשום
הכי הו' תנאו קיים ואינו נזיר לפי שאין דבריו הראשונים כלום משום
דלרבי שמעון לא הו' נזיר עד שיזיר כדון: **סניא כווסיה דרבינא.**
דאפילו במקפת (א) ז' וקא' חשיב ליה מתנה: **ור"ש אומר והאמרם**
רישא ר"ש מסיר. דחלי נזירות קיבל עליו ואין סוודרין לתלפין:
רישא

* אחרי שאחרים יכולים להציא קרבנות תחתיו נחשב כאילו כל המעשה
יכול לעשות ע"י שליח וכו' הא אמרינן (בנמחות קט). הריני נזיר לגלגל
צבית חונוי יגלגל צבית המקדש יגלגל צבית חונוי ילא ואמאי הא הו'
מתנה על מה שכתוב בתורה והל"ל בחונוי לא ילא וי"ל דמשמע
לשונו הרי הוא שנים משמע ב' מקדש ואו יגלגל בחונוי לא ילא ומשמע
נמי שאינו מכין כי אם לזעורי ואו יגלגל בחונוי ילא ובמקדש הו' חולין
בעורה ונזירות: ומתל' תליא וקאי אי מגלגל במקדש גלגל מלתא דלנזירות
מעלייתא איכיוני ועל מנת דלמר לא כלום הוא ואם גלגל בחונוי גלגל
מילתא דלזעורי מכין: **האי ע"מ בחוק דמי.** כאילו אמר הריני
נזיר מכל מלתא חוץ מן היין דלא הו' נזיר לר"ש דזעין עד שידור
מכולן וכו' והא מקדש את האשה ע"מ שאין לה עליו שאר כסות
ועונה היא מקודשת והתנאי בטל (קדושין דף יז): ולא אמר כחוק דמי
וי"ל דגבי קדושין שאני דאפילו אמר בפירוש חוץ משאר לא מטיבא
וכי אמר חוץ משאר לאו מידי קאמר ולכך חייב כדון אבל גבי נזיר
מ' **תניא** בוותיה דרבינא. ד' דהא אמר על מנת משביח
ליה תנאי ולא כדאמר חוק: * **הי"פ** דגדר מבוהלו ואיתיש' אחרא. והיינו דקמני אבל קבור הייתי שחכמים מתירין לי ויתירו לו היין או
לטמאות למתים שאינו יכול לחיות בלא יין או שלא יטפל בשכר למתים שזהו פרנסת ציטו: **לרבנן** ביון דנשתרי ליה חדא משום הכי
מישתרייא ליה לכולהו דכאיסורו כך הימירו כשם שנאסר בתחילת הנזירות צמד מענייני נזירות כן ניתר צסוף הנזיר צמד וכמו דפליגי' התם
פי"ג דנדרים (דף כה): גבי מנא אוכלים תאניס ואמר קונס הפירות עליכם ונמנא אצוי אחד מהן והתיר נדרו ופליגי' אי התירו כולן או לא
הי" סביר רבנן ואפילו למי"ד לא התירו כולן משום דהו' ג' נדר' ושבועה אבל הכא כיון דתחילה הו' נזירות ד' על אחד ה"ו סוף נזירות ור"ש
ק"ל אפי' למי"ד התירו כולן מ"מ הכא כיון דאין נזירות ה' צאה לו עד שיפיר מכולן כמו כן ר"ך שאלה לכולן והיי דנשאל האחד לא התיר השני:
ולרבי

הריני נזיר פרק שני נזיר

נוסחת הריב"ן
א) עליה שום נזירות:
ב) ליטנא דלמתי: ג) וקא'
מנצערין לי אמיא להו:
ד) וקבל עליו שאר דקדוקי
נזירות או ע"מ שאהא
למתי וקבל עליו יב:
ה) מר: ז) ומעמא מתי
מפרש: [1] דזינ:
ח) דלראשונה: ט) דליון:
י) למתי: כ) כמתני:
כ) ומנצערין כדון: מ) ע"מ
שאין לך עלי שאר כסות
ועונה: נ) כי הא חשיב:
ס) מתירן:

הגהות הריב"ן
א) רש"י ד"ה וכו' מילת
אי לא דנבחרו לקבל
עליו נזירות אלא היות
נזיר דמבר וכו' דלא אמר
הכי דמבר אי אמינא:
ב) ד"ה אבל וכו' הי"ט
רבנן דפ"ק סוף פ"ג
דאמרי אפי' לא נדר אלא:
ג) ד"ה תלוק וכו'
דבראשונה נמי: (ז) ד"ה
רבינא וכו' דאין בתנאו:
ה) ד"ה תנאי וכו' בנקל
נמי קא' חשיב:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה הו' מתנה כו'
וא"ת ותיפוק ליה. לא
ידעמי מאי אולתה האי
מתיא ודלרבי טעמא
דלא' לקיים ע"י שליח לא
בירלא דהא י"ט פלוגתא
בה דבמות משה' ע"מ
יזמר משום מתנה על מה
שכתוב בתורה דה' אהר
ז"ל: **וא"ת** ר"ש אחר
שאהדיס יבולים. ק"ל
דעדין אף תיפוק הריס
דנדרים ר"פ ואלו נדרים
קונס דהיתא עולם אם
ארכא ה' נדרים א"א
לקיים ע"י שליח וכו':

הגהות מהר"ב
רנשבורג
א) תוס' ד"ה אף כו' קאי
בתי דבי מיתות מתיר צבי
מנתקו וי"ב דתתויהו
כ"ל אי"מ: ב) ד"ה דהו'
וכי שייט משמע נזירות
מעלל ומקדש כ"ל אי"מ:
ג) ד"ה רבנן וכו' ואפילו
למי"ד לא התירו כולן משום
דהו' נדר ושבועה מ' נדר
ואות' ו' מן ושבועה מנתק:
ד) בא"ד הו' נזירות על
אחד מיתות על אחד מנתקו
וי"ב ע"ל צלח כ"ל:
ה) ד"ה מתיס האם הכא יין
דאין מיתות בטל לא יפיקו
ז"ל:

ל"ה דצורו דאין קדושין לתלפין וכו' אמר הכי את מקודשת (מקודשת)
ילפינן לעיל (דף ג): מקראי דלר"ך שיזיר מכולן דלס נדר מאחד מהם לא הו' נזיר:
ליה תנאי ולא כדאמר חוק: * **הי"פ** דגדר מבוהלו ואיתיש' אחרא. והיינו דקמני אבל קבור הייתי שחכמים מתירין לי ויתירו לו היין או
לטמאות למתים שאינו יכול לחיות בלא יין או שלא יטפל בשכר למתים שזהו פרנסת ציטו: **לרבנן** ביון דנשתרי ליה חדא משום הכי
מישתרייא ליה לכולהו דכאיסורו כך הימירו כשם שנאסר בתחילת הנזירות צמד מענייני נזירות כן ניתר צסוף הנזיר צמד וכמו דפליגי' התם
פי"ג דנדרים (דף כה): גבי מנא אוכלים תאניס ואמר קונס הפירות עליכם ונמנא אצוי אחד מהן והתיר נדרו ופליגי' אי התירו כולן או לא
הי" סביר רבנן ואפילו למי"ד לא התירו כולן משום דהו' ג' נדר' ושבועה אבל הכא כיון דתחילה הו' נזירות ד' על אחד ה"ו סוף נזירות ור"ש
ק"ל אפי' למי"ד התירו כולן מ"מ הכא כיון דאין נזירות ה' צאה לו עד שיפיר מכולן כמו כן ר"ך שאלה לכולן והיי דנשאל האחד לא התיר השני:
ולרבי